

[Carsten Andersen]

for kompensation over for de kommunale bloktilskud.«

Enhver i dette land ved, at hvis ikke der er økonomi bagved, bliver ordene let og tit luftholdige.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet kan stemme for ændringsforslagene nr. 1, 10, 11, 12, 13 og 28, og vi vil stemme imod resten.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Som det fremgår af betænkningen, vil Kristeligt Folkeparti redegøre for sin stillingtagen til SF's ændringsforslag. Som nævnt i betænkningen støtter vi lovforslaget og også det af ministeren stillede ændringsforslag.

Jeg tror, det er uhyre vigtigt, at vi prøver på at forbedre forholdene for de patienter, som er indlagt på psykiatriske afdelinger. De har i forvejen et meget dårligt omdømme i befolkningen – sådan forstået, at mange skammer sig ved at sige, at man har været eller har pårørende på en psykiatrisk afdeling. Derfor gælder det også om, at vi gør så meget, som vi overhovedet kan, for, at opholdet dér bliver så godt som muligt.

Jeg er ikke i tvivl om, at hr. Carsten Andersen står bag ændringsforslagene, og at SF virkelig har prøvet på at gøre det så godt som muligt.

Der er mange af ændringsforslagene, Kristeligt Folkeparti kan støtte, men der er nogle, vi stemmer imod, og nogle, vi undlader at stemme til. Grunden er i nogle tilfælde indholdet og i andre tilfælde, at vi gerne vil sikre, at i det øjeblik det bliver en realitet, må vi også kunne skaffe pengene.

Men jeg skal sige, at vi vil stemme for nr. 1, 3, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 25 og 28 og imod nr. 2, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 30, 31 og 32 og undlade at stemme til nr. 4, 5, 6, 7, 8, 16, 23 og 29.

Carsten Andersen (SF):

Centrum-Demokraterne og Socialistisk Folkeparti har stillet 31 ændringsforslag, hvoraf vi har bedt om at få 20 til afstemning. Ændringsforslagene er ikke udtryk for nogen præcis politisk programklæring, men er snarere udtryk for et samfundssyn og en medmenneskelig holdning over for den særlige gruppe mennesker, dette lovforslag omhandler.

Tiden her på talerstolen giver ikke mulighed for at gennemgå alle ændringsforslagene, men jeg vil godt hæfte mig ved tre af forslagene, som særlig er udtryk for de problemområder, vi fra CD's og SF's side vil søge at ændre noget ved.

For det første er der patienternes mulighed for medbestemmelse og tværfaglighed i behandlingen – det er ændringsforslag nr. 3. I psykiatridebatten er jeg ikke hidtil stødt på nogen, der har afvist, at patienterne bør have indflydelse på behandlingens tilrettelæggelse. Der er jo langt hen over midten af salen enighed om, at det er mennesket, der skal være i centrum, og at mennesket selv skal være medansvarligt for sin egen situation. Så hvorfor stemme nej – medmindre der er nogle helt andre bevæggrunde og en helt anden baggrund for det?

I Socialdemokratiets program »Danmark for hele folket« er frihed og medindflydelse netop nøgleord for, hvad der skal være i fremtiden. Derfor forekommer det underligt, at vi ikke har kunnet blive enige om at få gennemført nogle af disse principper i lovgivningen om tvang i psykiatrien, sådan at det blev en af de ting, som man kunne sætte ind, før den skelsættende situation indtrådte, hvor man ikke kunne opnå medvirken fra patientens side.

Tværfaglighed – det er jo både i Sundhedsministeriet og i Socialministeriet det nye slagord i behandlingen. SF og CD er enige heri. Men i Justitsministeriet kan man ikke være med. Hvad er egentlig regeringens holdning til disse ting? Hvad er principper, og hvad er blot en fastholden af en konservativ tankegang?

God sygehusstandard i dette spørgsmål er der bred majoritet om her i Tinget; flertallets betækningsbidrag er principielt enigt. Men når det skal komme til handling, ryger principperne – holdningerne bliver solgt, ryggraden bliver som en vandslange. Prisen for at fastholde holdningerne fra første behandling, hvor man satte megen pris på, at de fysiske rammer blev ordentlige, har vi i Retsudvalget fået at vide var ca. 160 mio. kr. – 100 mio. kr. for at ændre de fysiske rammer og 60 mio. kr. for at få folk ind.

Det sidste, jeg skal nævne, er ændringsforslagene om at minimere anvendelse af tvang og forbedre forholdene for patienter og personale.

Kravene om efter- og videreuddannelse og om indsættelse af personale i vanskelige situationer som forebyggelse – ja, det er mig lidt af en gåde, at vi ikke har kunnet finde sammen om